

bankens Folk skulle have. Det staar her, men jeg tror ikke, det er blevet opfyldt. Jeg vil bede den højtærede Justitsminister oplyse, om det er blevet opfyldt. Der staar, at ogsaa til de under Direktionen staaende vigtigste Betjente vil Kongen i den Henseende tage Hensyn og tillægge dem passende Rang. Hvilken passende Rang er der blevet tillagt Bankens Fuldmægtige og Kontorchefer?

I § 56 fortællles, at Banken har Lov til at have sin egen Vægt og Maal, og altsaa har Lov til at lave sine egne Pundlodder. Vil det sige, at naar vi vedtage Metersystemet, skal Banken have Lov til at have det gamle System? Det antager jeg ikke er Meningen. Det er en meningsløs Paragraf. § 58 har slet ingen Betydning efter den ny Lov, vi behandle.

Jeg har hermed trættet Dem med at nævne nogle af Lovens Paragraffer for at vise Dem, hvor urigtigt det er, at den højtærede Justitsminister og den ærede Bankdirektion ikke har gjort sig selv den Ulejlighed at faa noget ud af de faa Paragraffer, der ere tilbage af denne Oktroj.

Jeg skal til Slutning gøre nogle enkelte Bemærkninger. Denne Bank, som nu i Løbet af et Par Maaneder eller maaske en Maaned faar sin ny Oktroj, vil efter mit Skøn straks komme til at staa overfor ret vigtige Opgaver. Jeg er ikke helt sikker paa, at det maaske er ønskeligt, at Banken det første Aar skal give os forlods en Andel i Udbyttet, thi vi staa sikkert overfor ret alvorlige Forhold. Den højtærede Finansminister har flere Gange under Finanslovens Behandling udtalt sit optimistiske Syn paa de gode Tider, og det gode Udbytte. Jeg vil dertil blot en passant med den højtærede Formands Tilladelse bemærke, at Finansloven for 1907—08, naar den bliver Regnskab, vil vise et ganske betydeligt Underskud. Det er muligt, at Finansloven for 1906—07 endnu vil vise noget godt, men jeg tror bestemt, at med Aaret 1907 er den gode Periode til Ende. Der er mange Ting, som pege herpaa, og det vil ogsaa bevirke, at Nationalbanken straks vil komme til at staa overfor ret store og betydelige Opgaver. Derfor har jeg ønsket ved disse Ændringsforslag at vise, at man i Virkeligheden skulde have stærk Sikkerhed for, at Banken til enhver Tid kunde opfylde sine Forpligtelser, ved at stille strengere Regler med Hensyn til Dækning, end Ministeren har gjort, Sikkerhed for, at Banken ikke skulde forceres ud i ubesindige Forretninger. Jeg

kan ikke undlade denne Bemærkning, idet jeg som sagt antager, at vi staa overfor en alvorlig økonomisk Svingning. Jeg bygger dette ikke alene paa, at en hel Del af de øvrige Banker have udvidet deres Kapital paa en Maade, som efter mit Skøn ligger udenfor den sunde Fornuft. Vel have disse Udvidelser maaske ikke naaet det Publikum, som Bankerne egentlig havde ønsket, og jeg er ikke sikker paa, at alle Udvidelserne ere blevne afsatte. Jeg mener, at den betydelige Svingning, jeg forudser, vil kunne dæmpes af to Ting. Den ene er Hypotekbankloven, som vi i Fjor vedtog. Dens Opgave er at drage, og det vil den ogsaa kunne, en Snes Mill. Kr. om Aaret fra Frankrig her ind i Landet. Hertil kommer nu den ny Oktroj for Nationalbanken, som frigør 20 Mill. Kr. i Guld. Det er med andre Ord atter en Maade at forøge vore Omsætningsmidler paa, idet 20 Mill. Kr. i Guld for Banken betyder mange Gange flere Mill. Kr. i Kredit for Landet. Endelig er der den Omstændighed, at Staten har paataget sig store Opgaver, Banegaarden, Christiansborg Slot og maaske til næste Aar — før bliver det forhaabentlig ikke — Jernbaneanlægene. Paa denne Maade er der nogen Mulighed for, at den alvorlige Svingning, jeg er vis paa vil komme, vil kunne afdæmpes. Men det mærkværdige er — det vil jeg understrege —, at til Trods for Statens Forholdsregler ved Hypotekbanken, Nationalbanken og alle de ekstraordinære Bevillinger vil Nationalbanken dog komme til at staa overfor meget vanskelige Opgaver, og jeg gentager derfor mit Ønske om, at ærede Medlemmer i hvert Fald ville støtte mig i enkelte af mine Forslag, saa at det forbydes Banken at deltage i Aktieemissioner, at der sættes et vist Maksimum for den fri Seddeludstedelsesret, f. Eks. 180 Mill. Kr., og at den aarlige Afgift noget nedsættes, samt at man tvinger Banken først til at henlægge til Reservefonden, og dernæst, efter at der er givet 6 pCt. til Aktionærerne, at give Staten ikke $\frac{1}{4}$, men $\frac{1}{2}$. Herved tror jeg, man noget mere sikrer sig, at Banken opfylder sine Forpligtelser.

Jeg skal sluttelig bemærke, at dette er en uendelig vigtig Lov, De vedtage, mine Herrer, meget vigtigere end mange andre Love, der tales meget mere om. Den er saa vigtig, fordi det er i Kraft af den, at vi skulle ordne Landets Pengevæsen, Landets Kreditvæsen og Landets Diskontopolitik for en Menneskealder.